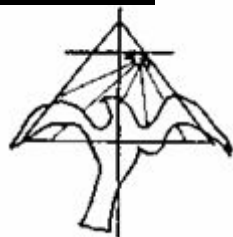

7-8

červenec
srpen
2007

Košířský farní list

Červenec Srpen

LETNÍ ORCHESTR

V letních měsících se často konají soustředění různých hudebních seskupení. Hudebníci se odeberou na nějaké příjemné místo a tam si připravují hlavně to, co budou mít v programu během další sezóny.

V následujícím příběhu o orchestru však můžeme symbolicky objevit situaci každého člověka, tedy nejen profesionálního či amatérského hudebníka.

Jednou se Pán Bůh rozhodl, že složí nádhernou symfonii a nechá ji zahrát vynikajícím orchestrem. Rozhodl se, že si tento orchestr sám vytvoří a že bude hrát podle jeho představ. Vymyslel rozmanité hudební nástroje. Pro každého sestrojil jedinečný hudební nástroj, který měl odpovídat jedinečným schopnostem hráčů. Pro Rudolfa vymyslel kytaru, pro Petra housle, pro Sylvii varhany, pro Antonína klarinet, pro Lenku bubny, pro Báru harfu, pro Renatu flétnu, pro Aničku klavír, pro Janu cimbál... dal dohromady skvělý orchestr s různými hudebními nástroji a osobami. Pán Bůh byl nadšený. Pak předal hudební nástroje jednotlivým hráčům.

S takovým pěkným a různými nástroji vybaveným orchestrem očekával Pán Bůh dobrý výsledek: pěknou symfonii a pěkný koncert. Bůh sám se zhostil úlohy dirigenta. Jaký byl ale výsledek? Disharmonie a nepříjemné zvuky. Proč? Protože nástroje nehrály podle Boží partitury.

Letní měsíce poskytují mnoho příležitostí k odpočinku. Člověk však není jen pracovní stroj, který by se střídavě zapínal a vypínal. I když prožívá chvíle samoty, často se nachází v *orchestru* s ostatními lidmi. Všem je poskytován od Ducha svatého nástroj, aby mohl přispět k harmonickému souzvuku. Může hrát falešně, podle vlastní libovůle, může druhým kazit společenství rodiny, party nebo jakékoliv komunity. Může to však dopadnout i naopak. O sv. Efrému Syrském se říkalo, že je „harfou Ducha svatého“. Skládal krásné duchovní hymny, které pronikly i do bohoslužebného slavení. V jeho osobním životě, ve vztahu ke druhým lidem zněly libé tóny Ducha sv., takže byl laskavý, vlídný, trpělivý a velkodušný, radostný a pokojný.

V klidnějším letním období se můžeme sami nad sebou zamyslet, jak jsme účinkovali v našem *orchestru* během roku a zvládnou co nejlépe *soustředění* - pobyt s těmi, ke kterým budeme přicházet nebo s nimiž se vydáme na cesty. Na nástroj si určitě nemůžeme stěžovat. Je jistě kvalitním a jedinečným darem pro každého z nás. A na Dirigenta se můžeme naprosto spolehnout. Na čem tedy ještě bude zaležet?

Skautský pěvecký sbor Cantuca

Liturgický kalendář

Červenec

1. neděle	13. neděle v mezidobí
3. úterý	Svátek sv. Tomáše, apoštola
4. středa	Památka sv. Prokopa, opata
5. čtvrtek	Slavnost SV. CYRILA, MNICHA, A METODĚJE, BISKUPA, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy
6. pátek	Sv. Marie Goretiové, panny a mučednice, První pátek v měsíci
8. neděle	14. neděle v mezidobí
9. pondělí	Sv. Adriana a Jakuba, kněží premonstrátů a mučedníků
11. středa	Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy
14. sobota	bl. Hroznaty, mučedníka
15. neděle	15. neděle v mezidobí
16. pondělí	Panny Marie Karmelské
17. středa	Bl. Česlava a sv. Hyacinta, kněží
20. pátek	Sv. Apolináře, biskupa a mučedníka
21. sobota	Sv. Vavřince z Brindisi, kněze a učitele církve
22. neděle	16. neděle v mezidobí
23. pondělí	Svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy
24. úterý	Sv. Šarbela Makhlufa, kněze
25. středa	Svátek sv. Jakuba, apoštola
26. čtvrtek	Památka sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie
27. pátek	Památka sv. Gorazda a druhů
29. neděle	17. neděle v mezidobí
30. pondělí	Sv. Petra Chryzologa, biskupa a učitele církve
31. úterý	Památka sv. Ignáce z Loyoly, kněze

Srpen

1. středa	Památka sv. Alfonsa Marie z Liguori, biskupa a učitele církve
2. čtvrtek	Sv. Petra Juliána Eymarda, kněze
3. pátek	1. pátek v měsíci
4. sobota	Památka sv. Jana Marie Vianneye, kněze
5. neděle	18. neděle v mezidobí
6. pondělí	Svátek Proměnění Páně
7. úterý	Sv. Sixta II. , papeže a druhů, mučedníků
8. středa	Památka sv. Dominika, kněze
9. čtvrtek	Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy
10. pátek	Svátek sv. Vavřince, mučedníka
11. sobota	Památka sv. Kláry, panny
12. neděle	19. neděle v mezidobí
14. úterý	Památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho, kněze a mučedníka
15. středa	Slavnost NANEBEVZETÍ PANNY MARIE – doporučený svátek
16. čtvrtek	Sv. Rocha
19. neděle	20. neděle v mezidobí
20. pondělí	Památka sv. Bernarda, opata a učitele církve
21. úterý	Památka sv. Pia X., papeže
22. středa	Památka Panny Marie Královny
23. čtvrtek	Sv. Růženy z Limy, panny
24. pátek	Svátek sv. Bartoloměje, apoštola
25. sobota	Sv. Benedikta, Jana, Matouše, Izáka a Kristiana, mučedníků
26. neděle	21. neděle v mezidobí
27. pondělí	Památka sv. Moniky
28. úterý	Památka sv. Augustina, biskupa a učitele
29. středa	Památka Umučení sv. Jana Křtitele

Oznámení

- ✓ **Během července a srpna nebudou bohoslužby v kostele P.M. Na Klamovce** s výjimkou STŘEDY 15. SRPNA, kdy bude slavena POUTNÍ MŠE SVATÁ V 17,30 HOD.

Zápis ze schůze Výboru Společnosti přátel košířských kostelů, konané dne 15. června 2007

Přítomni: P.Lohelius, MUDr. M. Horáková, V. Bobysud, V. Dráb, S. Dobeš, J. Nekula

Program: 1. Kontrola zápisu z minulé schůze
2. Opravy a technické záležitosti údržby
3. Činnost farního společenství a rozprava

Ad 1. Zápis projednán ve všech bodech, nejdůležitější je stále problematika svodu dešťové vody. Jedná se o záležitost dlouhodobou, vyžádá si ještě mnoho úsilí, času a finančních nákladů. Po zdárném ukončení všech potřebných opravářských zásahů však bude kostel sv. Jana po této stránce zabezpečen na řadu let.

Ad 2. Ing Bobysud informoval o situaci s přeložením části kabeláže ovládání zvonů ve věži společně s termostaty, ovládajícími vyhřívání věžních svodů vody ze střechy tak, aby byly kryty pod omítkou. Při provádění souvisejících prací zednických bude provedeno též vymalování farní auly a svatováclavské kaple.

V další etapě těchto prací, asi v září tr. bude zahájena oprava svodu v JV rohu střechy, tj. nad sakristií. Ve věci se angažuje zejména Vítek Bobysud s panem Ing. Suchým a vedoucím zedníků panem Síssem. K realizaci další nutné a rozsáhlé akce – oprava západní fronty kostela spojená s výměnou luxferů vč. kovových rámců – vypracuje pro nás stavitel pan David finanční rozpočet, aby bylo možno podat na OÚ Praha 5 žádost o udělení grantu k finančnímu krytí této akce. Toto je záležitost cca III-IV kvartálu 2007, realizace se zřejmě protáhne do roku 2008.

Oprava varhan v kostele Nejsv. Trojice má být ukončena asi koncem června tr. Slavnostní varhanní koncert na nich bude proveden v podzimním termínu, který bude ještě upřesněn a zveřejněn mj. též v „Pražské Pětce“.

U vstupu do dvora domečku u Nejsv. Trojice je třeba opravit rozpadající se betonovou desku a též prozkoumat odvod dešťové vody v tomto prostoru. V rozpravě na toto téma bylo navrženo požádat pana arch. Smolíka o provedení digitalizace stavební dokumentace Nejsv. Trojice tak, jako je tomu u sv. Jana. Pro provádění budoucích stavebních oprav je to nutně zapotřebí.

Dále bylo konstatováno zarůstání jižní stěny domečku náletovými dřevinami, které je nutno odstranit. Věci se nabídli ujmout Venda Dráb s Vítkem Bobysudem, kteří k tomu zmobilizují ještě několik dalších fyzicky zdatných členů z řad našeho společenství.

Ad 3. Bylo dohodnuto uspořádat v podzimním termínu farní autokarový zájezd do Vlašimi za naším rodákem P. Janem Dlouhým, který tam působí. Zájezd bude organizován se zvláštním zřetelem k možné účasti farníků vč. rodičů s dětmi školního, ev. i předškolního věku. Podrobnosti budou zveřejněny a termín detailně stanoven v dostatečném předstihu.

Příští schůze výboru bude v pátek 14. září v obvyklou dobu.

Zaznamenal

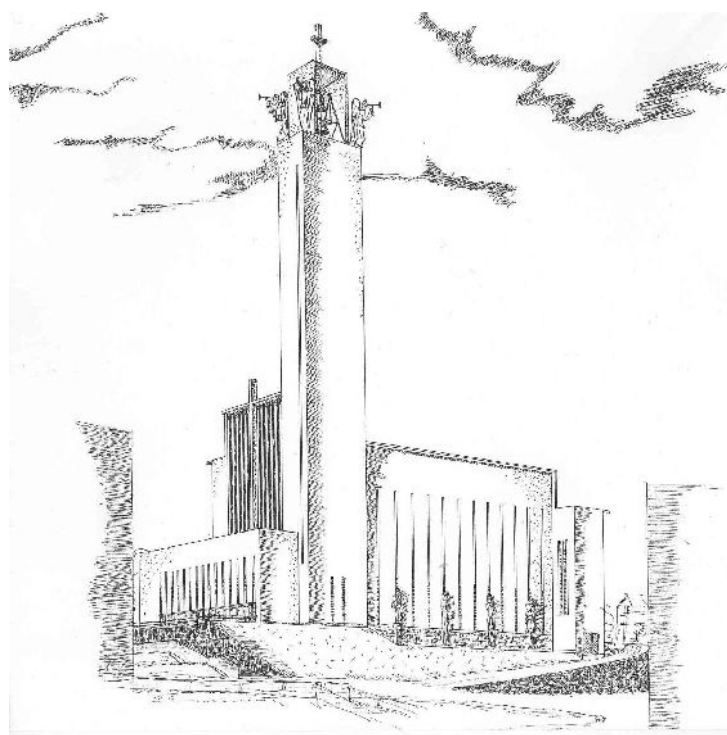
Stanislav Dobeš

Moderní sakrální architekt Jaroslav Čermák (1901-1990)

V květnu přednesla v kostele sv. Jana Nep. **Mgr. M. Svobodová z Ústavu dějin umění AV ČR** přednášku o architektovi J. Čermákovi. S jejím svolením otiskujeme přednesený text.

Dílo architekta Jaroslava Čermáka je výjimečné především tím, že se ve své tvorbě, jako málokterý český architekt, zaměřil intenzivněji na projektování sakrálních staveb. Narodil se 12. května v Plzni, kde také vystudoval pět semestrů Vysoké školy strojírního

a elektrotechnického inženýrství. Po absolvování Vysoké školy architektury a pozemního stavitelství v Praze, pracoval v letech 1929-1933 v ateliéru Jaroslava Fragnera. Během třicátých let 20. století vystřídal i jiné architektonické ateliéry – pracoval u Františka Alberta Libry, u avantgardistů Josefa Havlíčka a Karla Honzika, v roce 1934 se vrací zpět k J. Fragnerovi a vede stavbu paláce Merkur v Praze. Od roku 1936 se stává hlavním architektem ve známé stavební firmě Stalmach a Svoboda.

Jaroslav Čermák byl aktivní římský katolík a člen III. Řádu sv. Františka. V roce 1937 se rozhodl založit vlastní projekční kancelář „Hut“ specializovanou na sakrální architekturu a design. Mezi odborné poradce ateliéru v té době patřili takové osobnosti jako Růžena Vacková, Josef Vágner, Ladislav Vachulka, Josef Zvěřina, Rudolf Heyduk, malíři František Tichý nebo Jan Zrzavý. Činnost Huti byla z politických důvodů ukončena v roce 1948.

V tomto období mezi lety 1937-1948 provedl Čermák řadu sakrálních realizací, návrhů a účastnil se většiny soutěží na katolické chrámy, které v té době byly vyhlášeny. Mezi jeho nejranější realizace patří kostel

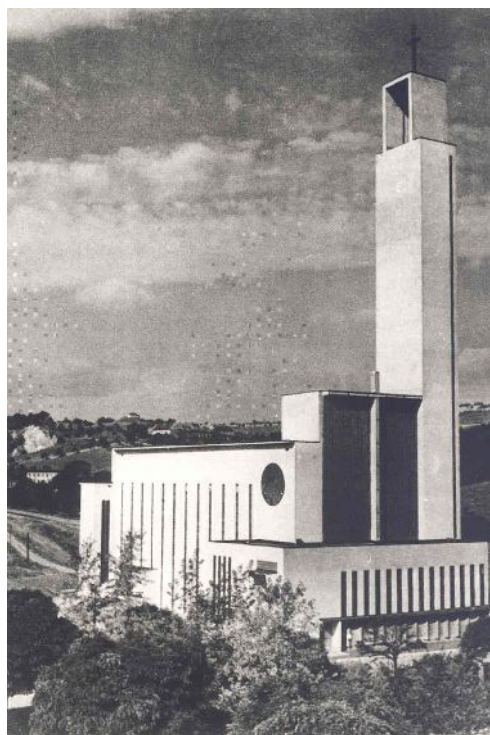
Božského Srdce Páně v Malém Beranově u Jihlavy (1937-1939) a kostel sv. Vojtěcha ve Čtyrech Dvorech v Českých Budějovicích (projekt 1937, realizace 1938-1939). Jednoduchý kostel v Malém Beranově limitovaly finanční možnosti stavebníka, neboť je postaven z peněžní sbírky věřících. Vnější podobu architekt odvodil z románských kostelíků, ale v puristicky jednoduchém interiéru s rovným dřevěným stropem se objevují již vlivy moderní architektury. Jednoduchý kostel sv. Vojtěcha s železobetonovou konstrukcí má již více funkcionalistický charakter, stále však obohacený o tradičnější prvky odkazující k historii. Zde je to variace na gotický lomený oblouk u vstupu, oken nebo u stěny dělicí loď a presbytář. Věž je stejně jako u předchozího kostela umístěna asymetricky a opět se zde v exteriéru vyskytuje tradiční sedlová střecha.

Jaroslav Čermák se na rozdíl od intelektuálněji zaměřeného Jana Sokola snažil navazovat na tradiční klasické hodnoty s důrazem na augustiniánskou jednotnost a řád. Jeho architektonické dílo bylo blízké novotomisticky zaměřené *Filosofické revui*. Jan Sokol a jiní čeští architekti, kteří výjimečně projektovali i sakrální stavby (ze starší generace např. Josef Gočár, Pavel Janák) se ve svých návrzích orientovali především na Německo, kde tvořili významní architekti jako Dominicus Böhm, Martin Weber, Otto Bartning či Rudolf Schwarz. Tito architekti se v rámci liturgických reforem zabývali nejen prakticky, ale i teoreticky hledáním nových sakrálních prostorů. Jaroslav Čermák měl blíže k tradičnější orientovaným rakouským architektům Clemensi Holzmeisterovi a Robertu Kramreiterovi z okruhu augustiniánského kláštera v Klosterneuburgu u Vídně.

V letech 1938-1942 vytvořil Čermák své nejznámější a nejzdařilejší dílo – kostel Jana Nepomuckého v Praze – Košířích. Růžena Vacková ve svém textu *Jdeme do nového slohu* publikovaném v roce 1947 ve *Filosofické revui* nazvala tento kostel příznačně „Tvrz Boží“. Novým slohem Vacková myslela „nový duchovnějším sloh“, který měl zaujmout prázdné místo po sociálně očištěném funkcionalismu. Jaroslav Čermák využil vyvýšené parcely opravdu tak,

že i přes zásahy do původního umístění (měl být orientován více do náměstí), působí kostel monumentálně jako nedobytná tvrz. Architekt v této své realizaci vycházel již více z abstraktních principů a kostel očišťuje od zbytečných odkazů k minulosti. Vnější kubickou hmotu kostela například nenarušují sedlové střechy jako u předchozích. Kostel tvoří proporcčně promyšlená kompozice jednoduchých krychlových kubusů, jejichž gradace vrcholí v nárožní věži a v centrálně umístěném kříži, který jako ústřední motiv prochází celou Čermákovou tvorbou. Celá konstrukce jednodolního kostela je železobetonová a střídají se zde tradiční materiály (cihla, kámen, dřevo) s materiály a prvky typickými pro moderní stavby (beton, luxfery, pásová okna). Z některých Čermákových návrhů je patrné, že počítal i se sochařskou výzdobou - sochy svatých měly lemovat zeď kostela, věž plastiky vyklánějících se andělů.

Sálový jednodolní prostor je vpravo od oltáře rozšířen, zde architekt umístil v patře kůr, vlevo od oltáře se nalézá věž kostela, za oltářem prostor malého sálu. Interiér je ozvláštněn klasicizujícími detaily jako jsou bílé pilastry se zabudovaným osvětlením při stěnách, které jakoby nesly plochý dřevěný strop nebo kanelury stěny triumfálního oblouku. Zajímavá a výrazná je rovněž kazatelna, která svým organickým tvarem odkazuje k jazyku Jana Nepomuckého. Významnou roli hraje rovněž symbolika světla, to proniká do interiéru nejen úzkými vertikálními pásovými okny, ale i perforovaným stropem v kněžišti.

Architekt Čermák vypracoval projekt s veškerými detaily a zařízením interiérů (oltář, lavice, drobné religiózní předměty). Některé věci se nepodařilo realizovat, například monumentální mozaiky na stěnách lodi (viz prázdné rámy) či oltář s malbou Jana Zrzavého.

V roce 1940 vyhrál Čermák užší architektonickou soutěž s návrhem římskokatolického kostela sv. Otce Františka z Assisi v Praze – Dolní Krč s klášterem a exercičním domem. Kostel měl být opět jednodolní s centrální věží symetricky umístěnou za oltářem. Projekt nebyl realizován. Architekt ještě navrhl intimní dřevěný prozatímní jednodolní kostel, ale ani ten nedošel k realizaci. Realizovaná, dodnes stojící dřevěná stavba je dílem Emanuela Hrušky.

Funkcionalistický styl obohacený o tradiční prvky přechází u Čermáka ve čtyřicátých letech 20. století v jakýsi pokus o organičtější architekturu. Začíná využívat jiných než pravoúhlých tvarů s výraznějším výtvarným vyzněním, jako např. v návrhu na kostel Panny Marie Lasaretské v Praze – Nuslích nebo kostel sv. Terezie od Ježíška v Praze – Kobylisích. Vedle těchto nerealizovaných monumentálních projektů se však objevují i drobné návrhy pro venkovské kostelíky opět s tradičními prvky a odkazem k románské architektuře. Jednou z posledních Čermákových sakrálních staveb se stala ústavní kaple Božského Srdce Páně v Olomouci (1947-1950), kde autor v interiéru realizoval velice zajímavý, dnes již neexistující strop. V padesátých letech 20. století tento architekt pracuje nejprve ve Státním výboru pro tělovýchovu a sport, potom ve Výzkumném ústavu výstavby a architektury, odkud je nucen po politických čistkách v roce 1958 odejít a odchází do Průmstavu. K sakrálním stavbám se jako architekt vrátil až v pozdějších letech prostřednictvím rekonstrukcí. Jaroslav Čermák zemřel 11. července 1990 v Praze.

M. Svobodová

Farní výprava k nebeské bráně

V soboru 26. května v 7 hod. ráno naplnilo naše farní společenství autobus a vyjelo na jarní poutní výpravu. Jejím hlavním cílem byl klášter Porta coeli – nebeská brána na moravské straně českomoravské vrchoviny v Předklášteří u Tišnova.

Cestu zahájilo dlouhé couvání autobusu, protože kolem školy se pro kontejnery ve vozovce a parkující auta nedalo projet. Naše známá řidička paní Vondráčková to zvládla mistrně. Cestu jsme zahájili zpěvem z poutního zpěvníku a modlitbou ranních chval. Pak nás P. Lohel stručně informoval o klášteře a o dalším programu. Během cesty na vysočině jsme potkali bouřku s pořádnou sprškou, ale když jsme kolem 1/2 11 přistáli u kláštera, bylo příjemné teplé počasí a to nás provázelo celý den. Po mši sv. nás

usměvavá sestra cisterciáčka provedla klášteřem. Klášter založila královna Konstancie r. 1233 po smrti svého muže, krále Přemysla Otakara I. na odčinění jeho vin. Podporoval ji její syn moravský markrabě Přemysl. S královskou podporou stavba rychle pokračovala. Prohlédli jsme si klášterní kostel Nanebevzetí P. Marie (bez věží jak je u cisterciáckého řádu zvykem), křížovou chodbu, rajský dvůr a kapitulní síň. Vše ve stylu cisterciácké rané gotiky. Z této jednoduchosti se vymyká krásně zdobený portál, postavený podle francouzských vzorů, s Kristem v nadpraží a dvěma řadami apoštolů. Je to velmi významná stavební památka střední Evropy – pravá Porta coeli – nebeská brána.

Sestra nás seznámila stručně i s cisterciáckým řádem. Historie tohoto dnes jediného ženského cisterciáckého kláštera u nás byla pohnutá. Pohrom bylo hodně a v době největšího rozkvětu klášter zrušil císař Josef. V roce 1861 koupil objekty zrušeného kláštera ženský cisterciácký klášter v hornolužickém Marienthalu a po stavebních úpravách byl klášter r. 1901 znovu osazen řádovými sestrami a osamostatněn.

Pak jsme odjeli do města Velké Bíteše na oběd. V klidu a v přátelském povídání jsme se dobře najedli. Koncem oběda nás přišel pozdravit místní pan farář P. Bohuslav Poláček. Byl v pracovním a nemohl s námi zůstat, povinnost ho volala k pohřbu. Prohlédli jsme si kostel

sv. Jana Křtitele sami. Je to pozoruhodná stavba. Původně románský kostel byl goticky přestavěn v 14. století. Kostelní prostor je síňové dvouloží sklenuté na tři pilíře v ose kostela. Takové kostely jsou hojné v jižních Čechách. Velkou zvláštností je opevnění kostela - zeď s pěti bastiony a strážní věží. Kostel má 4 původní zvony z 16. stol.

Zbývající čas jsme využili k návštěvě kostela sv. Václava v Křižanově, malém městečku poblíž Velkého Meziříčí. Křižanov se stal známým při svatořečení sv. Zdislavy. Ta se tu narodila jako dcera místního šlechtice Přibyslava. U kostela nás uvítal

pan farář P. Tomáš Holcner. V civilu, ale s velkým zápalom nám vykládal o historii kostela. Kostel má zachovanou gotickou část z 13. stol a pak byl ještě opravován a přestavován. Dále jsme

se dozvěděli o vztahu místních lidí k náboženství i o místní tradici sv. Zdislavy. Na závěrečnou cestu nám udělil požehnání.

Zpáteční cesta proběhla hladce se zastávkou a občerstvením v motorestu u Humpolce. Občerstvení podávaly ale naše štědré farnice už od oběda. Naší večerní modlitbou byl desátek růžence doprovázený růžencovou písní ze zpěvníku. Několik minut před osmou hodinou jsme byli doma u sv. Jana.

Viděli jsme tři zajímavé stavby a setkali jsme se s třemi zajímavými lidmi. A těm za vše platí naše Zaplat' Pánbůh.

M.P.

Další pohledy na víru

(nahlédnutí do Kompendia katechismu katolické církve)

„JEŽÍŠ KRISTUS TRPĚL POD PONCIEM PILÁTEM, UKŘIŽOVÁN UMŘEL I POHŘBEN JEST“

112. Jaký je význam Ježíšova velikonočního tajemství?

Ježíšovo velikonoční tajemství, zahrnující jeho utrpení, smrt, zmrtnýchvstání a oslavení, je středem křesťanské víry, protože výkupnou smrtí Ježíše Krista, Božího syna, byl jednou provždy splněn boží plán spásy.

113. Na základě jakých obvinění byl Ježíš odsouzen na smrt?

Někteří izraelští předáci obvinili Ježíše, že jedná proti Zákonu, proti jeruzalémskému chrámu a zvláště proti víře v jediného Boha, protože se prohlašoval za Božího Syna. Proto ho předali Pilátovi, aby ho odsoudil na smrt.

114. Jak se Ježíš choval vůči Zákonu Izraele?

Ježíš nezrušil Zákon daný Bohem Mojžíšovi na hoře Sinaj, ale dovedl jej k naplnění a tak odhalil jeho konečný smysl. On je božský Zákonodárce, který dokonale plní tento Zákon. Nadto je věrný Služebník, který svou smírnou smrtí přináší jedinou oběť schopnou dát zadostiučinění za „všechny hříchy spáchané v době, kdy ještě platila dřívější smlouva“ (Žid 9,15).

115. Jaký byl Ježíšův postoj k jeruzalémskému chrámu?

Ježíš byl obviněn z nepřátelství vůči chrámu. A přesto ho ctil jako „dům svého Otce“ (Jan 2,16) a přednesl v něm významnou část svého učení. Ale také předpověděl zničení chrámu, s poukazem na vlastní smrt, a sám sebe pak označil za definitivní přibyték Boha mezi lidmi.

116. Stavěl se Ježíš proti víře Izraele v jediného Boha a Spasitele?

Ježíš se nikdy nestavěl proti víře v jediného Boha, ani když konal povýtce božské dílo, které splňovalo mesiášské přísliby a zjevovalo, že je rovný Bohu: odpouštění hříchů. Ježíšův požadavek víry v něho a obrácení dává pochopit tragický omyl velerady, která usoudila, že Ježíš zasluhuje smrt, protože se rouhá.

117. Kdo je odpovědný za Ježíšovu smrt?

Ježíšovo utrpení a jeho smrt nelze klást za vinu ani všem tehdy žijícím Židům, ani ostatním Židům, kteří žili v jiném čase a prostoru. Vždyť každý hříšník, tedy každý člověk, je skutečnou příčinou a nástrojem utrpení Vykupitele, a mnohem větší vinu mají ti, kteří často upadají do hříchu nebo si libují v neřestech, zvláště jsou-li křesťany.

**Jako obvykle byl školní rok ukončen (poněkud předčasně) 14. 6. 2007
děkovnou mší svatou a táborákem.**

Nechybělo opékání buřtů (v trochu vlhké atmosféře). Vytrvalci, které déšť neodradil, byli pak odměněni krásnou duhou a posléze i krásným zpěvem skautského pěveckého sboru. Díky všem pěvkyním a pěvcům i jejich dirigentce.

Krásné prožití prázdninových dnů a šťastné putování po krajích
tu i cizozemských pod ochranou „Matky našich cest“ P. Marie
přeje všem farníkům

redakce FL

Vydává:
Redakční rada:
Uzávěrka:
Náklad:
Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, M. Práger
15. každého měsíce
170 výtisků
<http://kosirska.farnost.cz>
Tech. red.: J. Brůček
Č.ú.: 125708379/0800
Neprodejné